

Szentírási szakaszok a keresztúti stációkhoz

Bevezetés: „Íme, az én szolgám, akit támogatok, választottam, akiben kedvemet találok. Ráadtam lelkemet, igazságot visz majd a nemzeteknek... A régebbi dolgok, íme, elérkeztek; most újakat hirdetek: mielőtt kisarjadnának, tudatom veletek.” (Iz 42,1.9)

„Mert arra hívatatok el, hiszen Krisztus is szenvedett, példát hagyva nektek, hogy az ő nyomdokait kövessétek ...” (1Pét 2,21)

1. „Közel van, aki igazságot szolgáltat nekem. Ki szállhat perbe velem? Álljunk ki együtt! Ki az ellenfelem? Lépjen ide hozzám!” (Iz 50,8)

„Pilátus megkérdezte tőle: Te vagy a zsidók királya? Ő így válaszolt: Te mondd. A főpapok sok mindennel vádolták. Pilátus pedig ismét megkérdezte tőle: Semmit sem felelsz? Látod, mennyi vádat hoznak fel ellened? Jézus azonban többé semmit sem válaszolt, s ezen Pilátus fölöttébb csodálkozott. Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani nekik, akit éppen óhajtottak. Volt egy Barrabás nevű fogoly, akit azokkal a lázadókkal együtt fogtak el, akik a lázadás idején gyilkosságot követtek el. Felvonult hát a sokaság, és kezdte kérni Pilátust arra, amit mindenkor megtett nekik. Akarjátok, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát? – kérdezte tőlük Pilátus, mert tudta, hogy a főpapok irigységből adták a kezébe Jézust. A főpapok azonban felbujtották a sokaságot, hogy inkább Barrabást engedje szabadon nekik. Pilátus még egyszer megkérdezte: Mit tegyek hát azzal, akit a zsidók királyának neveztek? Azok pedig ismét így kiáltottak: Feszítsd meg! Pilátus azt kérdezte tőlük: De mi rosszat tett? Azok pedig annál inkább kiáltották: Feszítsd meg! Pilátus eleget akart tenni a sokaságnak, és elbocsátotta nekik Barrabást, Jézust pedig megostoroztatta, és a kezükbe adta, hogy megfeszítsék” (Mk 15,2-15).

2. „Sanyargatás és ítélet után vitték el; és sorsával ki törődik?” (Iz 53,8)

„Átvették azért Jézust, ő pedig maga vitte a keresztfáját...” (Jn 19,17a)

3. „Pedig a mi betegségeinket ő viselte és a mi fájdalmainkat ő hordozta; mi mégis megvetettnek tekintettük, Istentől sújtottak és megalázottak.” (Iz 53,4)

„Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Isten ereje” (1Kor 1,18)

4. „Most pedig így szól az Úr, aki az anyaméhtől fogva szolgájának alkotott engem, hogy visszavezessen hozzá Jákobot, és Izrael hozzá gyűljön; mert becses vagyok az Úr szemében és Istenem lett az én erőm...” (Iz 49,5)

„Sőt, a te lelkedet is átjárja az éles tőr, hogy sok szív gondolatai nyilvánvalókká legyenek.” (Lk 2,35)

5. „Így szól az Úr: A kegyelem idején meghallgatlak téged, és a szabadulás napján megsegítelek...” (Iz 49,8)

„Kifelé menet pedig találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel, akit arra kényszerítettek, hogy vigye az ő keresztjét.” (Mt 27,32)

6. „De az Úristen megsegít engem, ezért nem ér gyalázat; ezért tettem arcomat olyanná, mint a kovakő és tudom, hogy nem szégyenülök meg.” (Iz 50,7)

„és szemükről minden könnyet letöröl, és halál nem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jel 21,4)

7. „De az Úrnak úgy tetszett, hogy összetörje betegséggel...” (Iz 53,10)

„Amikor szidták, nem viszonozta a szidalmat, amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem ráhagyta az igazságosan ítélőre.” (1Pét 2,23)

8. „Az Úristen megadta nekem a tanítványok nyelvét, hogy támogatni tudjam szóval a fáradtat.” (Iz 49,4)

„A népnek és az asszonyoknak nagy sokasága követte őt, akik gyászolták és siratták. Jézus pedig feléjük fordulva azt mondta: Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok, hanem magatokat és gyermekeiteket, mert jönnek majd napok, amelyeken azt mondjátok: Boldogok a meddők, és a méhek, amelyek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak! Akkor azt kiáltják a hegyeknek: Essetek ránk! És a halmoknak: Borítsatok el minket! Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi történik a szárazzal?” (Lk 23,27-30)

9. „és a bűnösök közé számították; pedig ő sokak vétkét viselte és a bűnösökért közbenjár” (Iz 53,12b)

„És amikor emberi formában volt, megalázta magát, engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig.” (Fil 2,8)

10. „Íme az Úristen megsegít engem, ki mondhat bűnösnek? Íme, mindnyájan szétfoszlanak, mint a ruha, moly emészti meg őket.” (Iz 50,9)

„... sorsot vetve megosztottak ruháin...” (Mt 27,35b)

11. „Megvetett volt és utolsó az emberek között, fájdalmak férfia és betegség ismerője, aki elől elrejtettük arcunkat; megvetett volt és nem becsültük őt.” (Iz 53,3)

„Ott megfeszítették őt és vele másik kettőt kétfelől, középen Jézust. Pilátus pedig egy feliratot is készített, és feltette a keresztfára. Ez volt ráírva: a Názáreti Jézus, a zsidók királya.” (Jn 19,18-19)

12. „De őt a mi vétkeinkért szúrták át, a mi bűneinkért törték össze; a mi békességünkért érte fenyítés és az ő sebe által gyógyulunk meg.” (Iz 53,5)

„Ezek után Jézus, tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, azt mondta: Szomjazom. Volt ott egy ecettel telt edény. Egy ecettel átitatott szivacsot izsópra tűztek, és odanyújtották a szájához. Miután Jézus elfogadta az ecetet, azt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva kibocsátotta lelkét.” (Jn 19,28-30)

13. „Az Úr hívott el engem az anyaméhtől fogva, anyám méhétől emlegette nevem. Olyanná tette számat, mint az éles kard, keze árnyékában rejtett el engem; olyanná tett, mint a hegyes nyíl, tegzébe dugott engem.” (Iz 49,1b-2)

„Ezek után pedig az arimateai józsef, aki Jézus tanítványa volt, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt, azt kérte Pilátustól, hogy levehesse Jézus testét. És Pilátus megengedte neki. Elment hát, és levette a testet.” (Jn 19,38)

14. „Istentelenek között adtak sírt neki és gazdag mellett, amikor meghalt, bár nem követett el erőszakot és nem volt álnokság a szájában.” (Iz 53,9)

„József magához vette a testet, begöngyölte egy tiszta gyolcsba, és elhelyezte a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír szájára egy nagy követ hengerített és elment.” (Mt 27,59-60)

Befejezés: „Íme sikert arat szolgám, magasra emelkedik, magasztos és igen fenséges lesz. Amint sokan megborzadnak tőle, hisz olyan torz volt, nem emberi a külseje, alakja nem hasonló az emberek fiaihoz, úgy ámulatba ejt majd sok nemzetet, királyok fogják be előtte szájukat, mert olyat látnak, amiről nem beszéltek nekik és olyat vesznek észre, amiről nem hallottak.” (Iz 52,13-15)

„Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek.” (Mt 27,61)